

عنوان مقاله:

تحلیل گفتمان قدرت نرم (القای فرهنگی) آموزش زبان و ادبیات فارسی در راهبرد دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سهیلا رضایی مهر - دانشگاه علامه طباطبایی تهران

عباسعلی وفایی - هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی

داوود اسپرهم - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی

عبدالرحیم حسن نژاد - مشاور علمی و فرهنگی اداره کل ایرانیان خارج از کشور

خلاصه مقاله:

عرصه روابط بین الملل امروزه به طرز خیره کننده ای تحت تاثیر عوامل فرهنگی قرار دارد و از این رو کسب وجهه و اعتبار و نفوذ در افکار عمومی و به عبارت دیگر دسترسی به قدرت نرم از اهداف مهم دولت ها در سیاست بین الملل و عرصه دیپلماسی فرهنگی است گرچه به صراحت بیان نمی شود. از آنجایی که آموزش زبان و ادبیات فارسی و در پی آن گسترش یافتن این مهم سبب تفاهم روز افزون بین فرهنگ ایرانی با سایر فرهنگ ها را فراهم می آورد همچنین این نکته که هرچه افراد بیشتری به یک زبان تسلط یابند نفوذ فرهنگی آن زبان و به تعبیر دیگر قدرت نرم که خود از ابزارهای مهم سیاست خارجی کشور است، قوی تر و گسترده تر خواهد شد و از نفوذ فرهنگ بیگانه کاسته می شود و این همه بدان جهت است که آموزش زبان و به تبع ادبیات (فرهنگ و تمدن) موجبات القای فرهنگی در عرصه دیپلماسی فرهنگی را ایجاد می نماید. لذا این مقاله با روش کتابخانه ای و با رویکردی توصیفی - تحلیلی در پی پاسخ به این پرسش است که نقش آموزش زبان و به تبع، ادبیات فارسی در گسترش دیپلماسی فرهنگی و روابط فرهنگی چگونه ارزیابی می شود. یافته های پژوهش نشان دهنده نقش عمده آموزش و گسترش زبان و ادبیات فارسی در دیپلماسی فرهنگی به وسیله شناخت بن مایه های فرهنگی و القای فرهنگی و مولفه های قدرت نرم می باشد که جزء لاینفک سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران می باشد.

کلمات کلیدی:

تحلیل گفتمان، قدرت نرم، القای فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1224270>

